

БОЖИИТЕ ПЪТИЩА

Като млад специалист Николай трябваше да пътува по служба за Нидерландските острови. Рано сутринта корабът излезе от пристанището. Когато потегли, един от моряците се прекръсти. Това го учуди. Майка му от малък го водеше на някакви сектантски събрания, където не се почиташе светият Кръст Христов.

Той беше жизнерадостен и изпълнен със светли мечти. Бъдещето си виждаше прекрасно. Сега щеше да види нови страни, нови хора, а като се върне, го очакваха нови радостни срещи и изживявания...

Отначало видимостта беше добра, но щом влязоха в Амстердамския канал, падна гъста мъгла. Предната част на кораба съвсем не се виждаше. Десният бряг на канала, по който ставаше плаването, едва се забелязваше на 20-30метра.

Моряците взеха всички предпазни мерки. Локаторът работеше, а на палубата беше поставен опитен наблюдател. Но най-опасната част от пътя беше тесен шлюз*, чрез който каналът се свързва с морето. Оттам трябваше да се мине почти слепешком. Беше много рисковано. И най-малката грешка при маневрирането можеше да предизвика сериозна повреда.

В помещението на кораба, където се намира апаратурата, цареше напрегната тишина. Радистът за последен път се свърза с шлюза и съобщи, че видимостта е същата - до 40-50 метра, а дължината на кораба е 95 метра. Да се чака, докато се разпръсне мъглата, няма къде. Положението беше критично.

Тогава същият моряк, който при тръгването на кораба се прекръсти, започна да се моли горещо на свети Николай Чудотворец. Не за първи път светецът е оказвал помощ на екипажа, както Николай разбра по-късно от разговора с моряка.

И изведнъж стана чудо. Пет минути преди да стигнат до шлюза, мъглата внезапно се разпръсна. Слънцето светна и корабът благополучно влезе в шлюза. Това не беше случайност. Николай остана удивен от случилото се. Дълго беседва с вярващия моряк, който му разказа много случаи от своя живот, когато е получавал небесна помощ по застъпничеството на свети Николай.

Попаднал в нов свят на чиста вяра, която прави чудеса, той я прие с цяло сърце. Научи се правилно да се кръсти и не започваше работния ден без Кръста Христов. Купи си иконичка на свети Николай и му се молеше редовно. Като се завърна, майка му се изненада. Той не беше същият.

- Какво е това? - запита тя, като видя иконичката.

- Икона на свети Николай. Той ми спаси живота.

Разказа на майка си за случилото се. Тя разбра, че вярата му е непоклонна и че сам е пожелал да се кръсти.

- Чрез изпитанието Бог ми показа силата на вярата, която прави дивни чудеса - каза накрая Николай, а майка му се замисли дълбоко.

В трудни моменти човек осъзнава най-високите истини, за които дори не се е замислял, когато животът му е вървял гладко и леко. Дивни са Божиите пътища към човешките души!

Монахиня Валентина Друмева, Православно вероучение за деца, <http://sveta-gora-zograph.com>

Забележка: Имената на героите от разказа са измислени и не съвпадат с реални личности.

*шлюз - съоръжение за пропускане на плавателни съдове от по-високо на по-ниско равнище на водата през специални камери - тесни канали с врати.

